Mă voi reîntâlni cu mine

On Aprilie 08, 2021

Învață să te privești din perspectiva unei lecții de viață formată din parcurgerea distanței optime dintre ceea ce te împinge înainte și ceea ce te caracterizează unanim.

Am fost la alergat cu prietenii mei, și am parcurs vreo 10 km într-o alergare liniștită, fără vreo grijă, fără reguli. În mare, a fost doar o simplă alergare, și nimic mai mult decât parcurgerea unei distanțe zilnice de 10 km, influențată de dorința de a mă menține în formă. Şi totuși, la un moment dat am simțit că a fost mult mai mult decât o alergare, a fost o stare de spirit muncită la maxim cu parcurgerea distanței dintre ceea ce mă împinge de obicei înainte și ceea ce mă caracterizează unanim.

Şi, ca la orice alergare, când totul pare a sta pe loc în jurul tău, și tu ai tendința să o iei cumva înaintea timpului, dintr-o dată te simți pregătit să-ți supui voința unei lumi care se relevă doar în anumite condiții de observare a lecțiilor de viață, încât aceste lecții de viață să te învețe mai multe despre tine însuți.

Am accelerat brusc. Am alergat doar alături de voința mea imensă de a întrece timpul, fiindcă nici timpul nu stă pe loc atunci când se întrece cu mine, ca și când el s-ar întrece cu un foton de lumină care îi sfidează granițele, legile și logica. Iar dacă într-adevăr voința mea ar fi fost similară cu energia unui foton de lumină, probabil m-aș fi simțit mulțumit de acordul dintre superioritate și îngrijorare.

Leadership: Ești în stare să te regăsești sub forma sensibilă a sentimentului de "sens individual", decât să te înrudești profund cu măsura unui timp care nu mai vrea să curgă în logica lui firească?

Şi, tot dintr-o dată, m-am oprit brusc. După vreo 800 metri de intensitate maximă, pur și simplu am simțit că nu mai pot, nu mai puteam respira, și astfel am luat-o din nou la pas liniștit. Şi numai pasul acesta liniștit, fără întreruperi, fără emisii de energie (care simțeam că se repetă din adâncurile Universului), fiind rezultatul depășirii egoului vanitos, plin de ambiție și dorințe, m-a învățat o lecție de viață. O strălucită lecție de viață.

E mai bine să fii un restanțier al timpului, decât un hoț al timpului. E mai bine să-ți demonstrezi afinitatea față de un anumit grup de prieteni, decât să fii rezultatul depășirii timpului. E mai bine să te regăsești sub forma sensibilă a sentimentului de "sens individual", decât să te înrudești profund cu măsura ceasurilor care transmit și alerte critice.

Este mai bine să evoluezi ca o regăsire a propriei identități dincolo de deciziile și proiecțile mentale ale altora, decât să evoluezi ca un indicator important al dinamismului intens pe care îl trăiești din plin, dar fără să te simți vitalizat pe dinăuntru.

Leadership: Măsura propriei revelații despre tine se înrudește profund cu măsura unui timp care nu mai vrea să curgă în logica lui firească, ci se torsionează în limita unei constante de tipul "o regăsire dincolo de proiecțiile altora"?

Astfel, am învățat să mă simt bine cu mine însumi, mai profund conectat cu mine, mai împăcat cu mine. Am învățat ca eu însumi sunt afirmarea intuitivă a unei extreme care se transformă în alta, cu precădere în cazul în care se evidențiază încadrarea liberă a conștiinței și a viziunii mele în acele lecții de viață pe care le-am învățat numai înțelegându-mă,

cultivându-mi liniștea sufletească, procurându-mi o imagine de sine mai individualizată, față de aceea a grupului.

Nu sunt doar un alergător de cursă lungă, un sprinter care se concentrează doar pe cursă, ci sunt versiunea probabilă a unui membru dintr-un grup întreg de alergători, care s-a învins pe sine însuși. Mă voi reîntâlni cu mine la următorul antrenament. Iar timpul va avea mai multă răbdare cu mine...

De remarcat faptul că sentimentul de "sens individual" se formează la intersecția dintre ceea ce mă aștept să se întâmple, ceea ce mă definește și ceea ce trăiesc atunci când lumea mea se întrepătrunde cu lumea celorlalți. Nu mai sunt omul care uimește o întreagă lume, ci omul care ascunde o întreagă lume subterană, învăluită adesea în mister.

Leadershipul este formularea idealistă a dualității dintre superioritatea viziunii înțeleasă ca expresie interioară și exteriorizarea unei experiențe subiective privită ca fapt împlinit.

Mă voi reîntâlni cu mine ori de câte ori voi simți că evenimentele la care iau parte nu au reușit să mă schimbe, nici sufletește, nici fizic, ci mai mult au întărit în mine acea experiență a cunoașterii de sine prin interacțiunea cu ceilalți. Căci ceea ce mă caracterizează unanim este legat nu doar de afirmarea intuitivă a funcțiunilor intelectuale, ci, până la un anumit grad, chiar de contribuția hotărâtoare a experienței de a avea propria lume.

Source: https://neculaifantanaru.com/ma-voi-reintalni-cu-mine.html